

[Brorsen.]

rent eksempelvis —, at den mindre Guldkrone i 1933 havde større Købeevne end den store i 1929 netop paa Grund af, at Guldet i de mellemliggende Aar i høj Grad var gaaet op i Værdi i Forhold til Varer.

Nu taler man — og det var den højtærede Landbrugsminister ogsaa inde paa — i Forbindelse med dette Forslag og Udtalelser fra Venstres Side om, at man er villig til Forhandling, men Venstre har ikke villet forhandle. Jeg vil blot i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at det Hovedprincip, som jeg anførte ved det første Møde med Ministrene, blev jo pure afvist, og det tror Pokker, at man vil forhandle, hvis vi saadan helt og fuldt gaar bort fra vort principale Standpunkt og bøjer os og siger: Ja, ja, saa lader vi det ligge og forhandler altsaa paa det Standpunkt, som er Ministeriets! Nej, jeg tror, ærede Medlemmer vil give mit Ret i, at efter det, der er kommet frem her, er der ingen Grund til at tro, at der vil komme nogen Forhandling i Gang i Udvalget. Hvad var det saaledes, den højtærede Landbrugsminister udtalte angaaende det Spørgsmaal, jeg har rejst om Godtgørelse for de to Maaneder September—Oktober? Efter hans Udtalelser at dømme var der ikke Tale om, at man her kunde finde en Vej frem. Han udtalte, at samtlige danske Borgere havde haft Tab i September og Oktober — han nævnte ikke Eksempler. Jeg synes kun, at naar man erkender — og det ligger jo i Lovforslaget —, at Landbruget skal holdes skadesløst i den kommende Tid — og man mener altsaa, at man gør det ved det Forslag, der er fremsat her fra Regeringens Side —, saa er det ikke til at begribe, at man kan komme saa let over September og Oktober og sige: Nej, der skal de ikke have noget, ikke Spor! Den højtærede Landbrugsminister begrundede det bl. a. med, at man ikke kan fordele dette Beløb retfærdigt. Nu er der jo ikke noget i Vejen for, at han kan faa Hjælpere i saa Henseende, og netop med Hensyn til saadanne Spørgsmaal var det naturligt, at han gik til Landbruksraadet. Jeg er overbevist om, at Landbruksraadet nok vil kunne finde Vej. Hvad angaar det, der er fremført med Hensyn til Forhandlingerne, vil jeg gerne sige, at her er der jo en skærende Modsætning mellem den højtærede Landbrugsminister og det ærede Medlem Hr. Fibiger, der netop indbød Venstre til Forhandling og mente, at vi kunde faa betydelige Indrømmelser om denne Godtgørelse, der skulde ydes til Landbruget for September og Oktober. Det er nu blevet fuld-

stændig afvist af den højtærede Landbrugsminister! Paa den Maade kan der ikke blive Tale om Forhandling, men jeg synes, det kunde være interessant at høre en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Fibiger om, hvad han mener om det, Landbrugsministeren nu sidst har fremført netop angaaende dette Spørgsmaal.

Henning Hasle: Jeg skal ikke paa nærværende Tidspunkt gøre mange Bemærkninger. Det nytter vist ikke nu, hvor Sagen snart skulde i Udvalg.

Jeg vil dog gerne konstatere, at det ærede Medlem Hr. Brorsen ikke svarede paa mit Spørgsmaal om, hvorvidt han kunde paavise, at dette Forslag ikke gav fuld Udligning for det Tab, der er forvoldt ved Kursfaldet. Jeg vil indrømme, at det ærede Medlem ikke havde megen Tid, men det var dog et Spørgsmaal, jeg direkte rettede til ham, og det ærede Medlem vil jo, hvis han har Bemærkninger at gøre i saa Henseende, i hvert Fald kunne komme frem med dem ved anden Behandling.

Hvad der i øvrigt har undret mig i det ærede Medlems Udtalelser, var dette, at Venstre ikke vil skære Kronen ned. Nej, det vil Venstre maaske ikke, men saa vil Venstre i hvert Fald have alle de andre Kurser op, forstaar jeg. Om man saa vil kalde det at skære Kronen ned, tror jeg dog er en Strid om Ord, som det ærede Medlem skulde afstaa fra. Lad os hellere sige Sagen rent ud, at det, Venstre vil, er at skære Kronen ned. . . . (Brorsen: Vi vil følge Sterling!). Venstre vil følge Sterling, men dette vil jo i Øjeblikket sige at forringe den Kroneværdi, vi i Øjeblikket har, ikke alene over for Sterling, men over for alle andre Valutaer. Dette hedder i almindelig dansk Sprogbrug at nedsætte Kronens Værdi eller, med et populært Udtryk, at nedsikre Kronen.

Det ærede Medlem Hr. Løje var meget utilfreds med mig. Han synes ogsaa at have været noget utilfreds med sin egen Parti-formand, da det ærede Medlem jo skulde herop og bessermachen. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, der interesserer sig saa meget for Det konservative Folkeparti og dets Ledelse, at jeg kan ikke i Almindelighed staa op og forklare det ærede Medlem, hvad der foregaar i konservative Partimøder, men jeg kan trøste det ærede Medlem med, at der inden for Det konservative Folkepartis Rigsdagsgruppe er fuldkommen Enighed om det Forslag, der her foreligger. Om en saadan Enighed eksisterer inden for det ærede Medlems Gruppe,